

Idopont: 2012.01.1. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: Bach : C-dúr Trio

Idopont: 2012.01.8. 10:00
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: Daquin : Noel
Haendel : Passacaglia

Idopont: 2012.01.22. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: Dubois : Toccata

Idopont: 2012.01.29. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: Bach : Ária a 147 kantátából
Carpentier : Te Deum

Idopont: 2012.02.5. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: Bach : Aer
Bach-Gounod : Ave Maria

Idopont: 2012.02.12. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: Vivaldi-Bach : d-moll Concerto (BWV 596) III-tétel

---

Idopont: 2012.02.19. 17:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: Böellmann : Toccata

Idopont: 2012.03.18. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: Bach : Valet will ich dir geben ... 526 choral
Ó, megsebzett Krisztusfő ... BWV 727

Idopont: 2012.04.1. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: Alexandre Guilmant : Paraphrase op. 90

Idopont: 2012.04.1. 17:00
Típus: Orgona + Énekkar
Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.04.8. 9:45
Típus: Orgona + Énekkar
Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.04.8. 11:00
Típus: Liturgikus orgonajáték

Idopont: 2012.04.14. 15:00

Típus: Hangverseny

Megjegyzés: Minden Földek, Istent dicsérjétek! Ujjongjatok és énekeljétek! [PRINT](#) [EMAIL](#)

Írta Mozer János / eger.egyhazmegye.hu
szerda, 18 április 2012

Immár kilencedik alkalommal került megrendezésre a Mezőkövesdi Esperesi Kerületben az 1000 éves Egri Főegyházmegyére emlékező „Dicsérjétek az Urat!” ünnepi kórustalálkozó.

A találkozó negyedik alkalommal kapott otthont a Szent László templomban. Medveggy János kerületi esperes, apát, plébános köszöntötte a résztvevőket és a hallgatóságot, majd megnyitotta a találkozót.

A fellépő kórusok a következők voltak: a mezőkövesdi Jézus Szíve templom férfikara és vegyeskara, Török László kántor-karnagy vezetésével; a mezőszemerei Sárlos Boldogasszony Nőiakar és a Szent László Kamarakórus, Mozerné Horga Stefánia tanárnő vezetésével, a Szent István Katolikus Általános Iskola Gyermekkara, Kovácsné Együd Ilona tanárnő vezetésével és vendég énekkarként a hevesi Schola Angelica, Balázs Márta karnagy-asszony és Pusker János kántor-karnagy vezetésével.

A kórusok saját műsoraik után, a találkozó zárásaként Mozer János karnagy vezetésével elénekelték Halmos László: Hiszek a Szent Szívben című kórusművét. Jövőre a rendezők ott szeretnék megtartani a 10-ik találkozót, ahol az 2004-ben elsőként létrejött: a mezőszemerei Sárlos Boldogasszony műemléktemplomban.

A találkozó létrejöttének körülményei:

2004-ben az Egri Főegyházmegye alapításának 1000 éves évfordulója adta a méltó apropót az évekkel azelőtt abbamaradt rendezvény újraszervezésére. Így a rendezvény neve: „Az 1000 éves Egri Főegyházmegyére emlékező Dicsérjétek az Urat! Ünnepi Kórustalálkozó”.

A találkozó jellegzetességei:

- A Mezőkövesd Esperesi Kerületben kerül megrendezésre, húsvétvasárnapot követő szombaton, melynek felügyelője a mindenkerületi esperes.
- A találkozó fővédnöke az egri érsek.
- Minden évben más- más énekkar rendez, az őt működtető egyházközség és annak elöljárója támogatásával.
- Minden alkalommal van egy vendég énekkar a szereplők között, ezáltal építjük és tartjuk fent kapcsolatainkat más kórusokkal, az esperesi kerületen kívüli egyházközségekkel, más keresztény felekezettekkel.
- Közös számot énekelünk, mely általában az aktuális egyházi évhez, vagy a helyszínhez kötődik.
- Emléklapok, emléktárgyak kerülnek átadásra, melyek a rendezvényre emlékeztetnek.
- A koncert után baráti összejövetelen ismerkednek a kórusok egymással.

Idopont: 2012.04.15. 9:45

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.04.15. 9:45

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: Haendel : Hallelujah

Idopont: 2012.04.22. 9:45

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.04.29. 9:45

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.05.6. 9:45

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: Schubert: Ave Maria

Zipoli : Preludium

Idopont: 2012.05.13. 9:45

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.05.20. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.05.27. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.06.1. 17:00
Típus: Hangverseny
Megjegyzés: Anyák napja
a Mozer családdal
Koncerttel köszöntötte az
édesanyákat a Mozer Család
május 6-án a Szent László templomban.
Az Anyák Napjához kapcsolódó
ünnepség már nagy hagyományra
tekint vissza.
A zenei áhítatok hosszú évekre
visszatekintő múltja van a Szent
László templomban. Az Anyák napi
hangversenyt 2009 óta rendez
meg ebben a felállásban a Mozer
család. Az eseményen a család
minden tagja részt vesz. A műsor
főtisztelendő dr. Medveggy János
apát-plébános úr szívhez szóló
bevezetőjével kezdődött. Ezt követően
zenés, verses, hangszeres
(harsona, orgona) összeállítást
hallhatott, láthatott a nagyszámú
közönség. A műsorszámokat bensőséges
gondolatokkal szőtték át,
ezzel is még inkább erősítve azt,
hogy az ember életében milyen
fontos szerepet tölt be az édesanya,
a nagymama.
„Minden évben van különlegessége
a műsornak. Múlt évben a
saját, az édesanyám emlékére írt
versemet olvastam fel. Idén pedig
egy kuriózumnak számító zenei
élmény színesítette az eseményt.
Már évek óta kerestem a médiában
hallott, William Gomez Ave Máriáját,
amelynek a kottáját most, nagy
örömmel sikerült megszerezniem,
így ez a csodálatos, ám dinamikailag
és technikailag nagy fordulatokkal
megkomponált énekszám is felcsendülhetett
az előadásomban. Az
est másik különlegessége, hogy ez
alkalommal debütált szólóénekekkel
a legkisebb gyermekem.” – mondta
el Mozerné Horga Stefánia.
Emellett megszólaltak hagyományos
Ave Máriák, de hallhatott
a közönség kórusműveket, amelyet
Mozerné és három gyermeke
adott elő. A zenei áhítatot természetesen
magasztos orgonajáték
tette még ünnepélyesebbé.
A Mozer család ezzel a szívhez
szóló, színvonalas műsorról igyekezett
kedveskedni az édesanyáknak,
a nagymamáknak.

Idopont: 2012.06.2. 15:00
Típus: Hangverseny
Megjegyzés: [RSS](#)

Minden földek, Istent dicsérjétek! Ujjongjatok és énekeljétek!

2012. 04. 18. 11:21 -

Immár kilencedik alkalommal rendezték meg a Mezőkövesdi Esperesi Kerületben az ezeréves Egri Főegyházmegyét köszöntő, „*Dicsérjétek az Urat!*” elnevezésű ünnepi kórustalálkozót.

A találkozó negyedik alkalommal kapott otthont a Szent László-templomban. Medvegy János kerületi esperes, apát, plébános köszöntötte a résztvevőket és a hallgatóságot, majd megnyitotta a találkozót.

A fellépő kórusok a következők voltak: a mezőkövesdi Jézus Szíve-templom férfikara és vegyeskara, Török László kántor-karnagy vezetésével; a mezőszemerei Sarlós Boldogasszony Nőikar és a Szent László Kamarakórus, Mozerné Horga Stefánia tanárnő vezetésével; a Szent István Katolikus Általános Iskola Gyermekkara, Kovácsné Együd Ilona tanárnő vezetésével és vendég énekkarként a hevesi Schola Angelica, Balázs Márta karnagy és Pusker János kántor-karnagy vezetésével.

A kórusok műsorai után, a találkozó zárásaként, Mozer János karnagy vezetésével elénekelték Halmos László *Hiszek a Szent Szívben* című kórusművét.

A rendezők jövőre a mezőszemerei Sarlós Boldogasszony-templomban szeretnék megtartani a tizedik találkozót, az első rendezvény helyszínén. 2004-ben az Egri Főegyházmegye alapításának ezeréves jubileuma alkalmából szervezték meg újra az évekkel korábban abbamaradt rendezvényt. Így a rendezvény neve: *Az 1000 éves Egri Főegyházmegyére emlékező Dicsérjétek az Urat! Ünnepi Kórustalálkozó.*

A találkozót mindig húsvétvasárnapot követő szombaton tartják meg a Mezőkövesdi Esperesi Kerületben. Felügyelője a mindenkerületi esperes. Fővédnöke az egri érsek. Minden évben más énekkar rendezi, az őt működtető egyházközség és elöljárója támogatásával. Minden alkalommal van egy vendégénekkar a szereplők között, ezáltal épülnek a kapcsolatok más kórusokkal, az esperesi kerületen kívüli egyházközségekkel, más keresztény felekezettekkel. A közösen énekelte mű általában az aktuális egyházi évhez vagy a helyszínhez kötődik. A koncert után emléklapokat, emléktárgyakat adnak át, és a kórusok baráti összejövetelen ismerkednek egymással.

Egri Főegyházmegye/Magyar Kurír

© Híreink „Magyar Kurír” forrásmegjelöléssel szabadon felhasználhatók.

Idopont: 2012.06.3. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.06.3. 19:00
Típus: Orgona + Énekkar
Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.06.5. 0:00
Típus: Hangverseny
Megjegyzés:

Idopont: 2012.06.5. 1:15
Típus: Hangverseny
Megjegyzés:

Idopont: 2012.06.5. 17:00
Típus: Hangverseny
Megjegyzés:

Idopont: 2012.06.10. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.06.17. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.06.24. 9:45

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.06.27. 20:00

Típus: Orgona + Énekkar

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.07.1. 9:45

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.07.1. 19:00

Típus: Orgona + Énekkar

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.07.1. 19:00

Típus: Hangverseny

Megjegyzés:

Idopont: 2012.07.2. 0:00

Típus: Hangverseny

Megjegyzés: Tuduka Oszkár
A rendezvényen, amelynek művészi vezetője Thurzó Sándor József brácsaművész, három orgonakompozíciót hallgattunk meg Mózer János (Mezőkövesd) művészi tolmácsolásában.
Amaral Vieira (1952) zeneszerző és orgonaművész három darabja: a Prológus, a Fuga és a Finálé (op. 193), a Fantázia és a Sinfonietta (op. 318) bemutatóként csendült fel Mózer János előadásában. Az

orgonaművész a hangszínek megválogatásával az orgonahangzás jellegének érvényesítésével képszerűen hozta közel a hol barokkos, hol romantikus hangvételű művek költői szépségét. Játékának érdeme a stílus tisztasága, a szólások plasztikus megrajzolása és a biztonságos előadásmód. A Varadinum B Vonósnégyes az 1940-ben született Ian Guest (Gesztí János) Galambok, Turbékolások és Harangok című kompozíciójának remineszcenciákat ébresztő magyaros-népdalos dinamikáját és harmóniáit igen kifejezően mutatta be. A Varadinum A Vonósnégyes pedig Heitor Villa-Lobos (1887–1950) brazil zeneszerző-orgonaművész Ária (Cantilena) című alkotását adta elő. A romantikus hangvételű mű a szerző egyéni stílusával ötvözve szólalt meg. A gordonka (Bozsódi Beáta) nemesen csengő szólója ízléses, gondos játékkal felejthetetlen emlékeket ébresztett. A vonósnégyes (Tokaji Ágnes, Costin Éva, Thurzó Sándor József, Marcu Ágnes) érzékenyen, muzikálisan, a mű kívánta hatás megteremtésével kísérte a szólistát. A jól képzett muzikusok kiváló technikai felkészültséggel teremtettek hamisíthatatlan kamarazenét. Meggyőzően muzsikáltak. Nem feledkezhetünk meg a három Duó előadásáról sem: akár a hegedű (Costin Éva), akár a gordonka (Bozsódi Beáta) Három duójára (Ernani Aguiar), akár a hegedű és brácsa szólására emlékezünk szívesen, nevezetesen Osvaldo Lacerda (1927) Fuga és utójáték darabjára, valamint a hegedű (Tokaji Ágnes) és brácsa (Thurzó Sándor József) Laiana de Oliviera (1987) Szent Antal éjszakái című előadását állíthatnánk példaképpül. Stílusismerettel, technikai biztonsággal és a művek által kifejezett érzelmek felszínre hozásával, meggyőzően muzsikáltak. Tovább folytatják a tiltakozást. A családorvosok képviselői bejelentették: a híresztelésekkel ellentétben egyelőre nem írják alá az új szerződéseket, csupán előkészítik azokat.

Idopont: 2012.07.3. 0:00

Típus: Hangverseny

Megjegyzés: Szent László búcsú primíciával [PRINT](#) [EMAIL](#)

Írta Mozer János
szerda, 04 július 2012

A 2012. június 27-i mezőkövesdi Szent László búcsún az ünnepi szentmisét Czibere Zsolt újműs mutatta be, valamint a hagyományos László-napi körmenet is vezette. Zsolt atya ebben az egyházközségben végezte diakónusi gyakorlatát.

Az eseményről Mozer János küldött beszámolót és képeket, melyeket a "Bövebben"-re kattintva tekinthetnek meg.

"Az esti ünnepi szentmisén az egyházi és önkormányzati vezetők is jelen voltak. A filiákból és a környező egyházközségekből többek között Mezőszemere, Szihalom, Csincse és Szentistván

képviseltette magát. A népviseletbe öltözött mezőkövesdi és szentistváni matyó asszonyok színesebbé tették az ünnepet. A szentmisén közreműködött a Szent László Kamarakórus, mások mellett megszólaltatva Handel: Hallelúja, Mozart: Tantum Ergo és Benedictus sit Deus zenekari kísérettel ellátott műveit. A kórmeneten a hagyomány szerint, a városi fúvószenekar kísérte az énekeket. Isten áldása kísérje Zsolt atya papi életét!" - fejeződött be Mozer János karnagy beszámolója.

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

Idopont: 2012.07.4. 0:00

Típus: Hangverseny

Megjegyzés: Tuduka Oszkár
A rendezvényen, amelynek
művészi vezetője Thurzó Sándor
József brácsaművész, három
orgonakompozíciót hallgattunk
meg Mózer János (Mezőkövesd)
művészi tolmácsolásában.
Amaral Vieira (1952)
zeneszerző és orgonaművész
három darabja: a Prológus, a

Fúga és a Finálé (op. 193), a Fantázia és a Sinfonietta (op. 318) bemutatóként csendült fel Mózer János előadásában. Az orgonaművész a hangszínek megválogatásával az orgonahangzás jellegének érvényesítésével képszerűen hozta közel a hol barokkos, hol romantikus hangvételű művek költői szépségét. Játékának érdeme a stílus tisztasága, a szólamok plasztikus megrajzolása és a biztonságos előadásmód. A Varadinum B Vonósnégyes az 1940-ben született Ian Guest (Gesztí János) Galambok, Turbékolások és Harangok című kompozíciójának remineszcenciákat ébresztő magyaros-népdalos dinamikáját és harmóniáit igen kifejezően mutatta be. A Varadinum A Vonósnégyes pedig Heitor Villa-Lobos (1887–1950) brazil zeneszerző-orgonaművész Ária (Cantilena) című alkotását adta elő. A romantikus hangvételű mű a szerző egyéni stílusával ötvözve szólalt meg. A gordonka (Bozsódi Beáta) nemesen csengő szólója ízléses, gondos játékkal felejthetetlen emlékeket ébresztett. A vonósnégyes (Tokaji Ágnes, Costin Éva, Thurzó Sándor József, Marcu Ágnes) érzékenyen, muzikálisan, a mű kívánta hatás megteremtésével kísérelte a szólistát. A jól képzett muzikusok kiváló technikai felkészültséggel teremtettek hamisíthatatlan kamarazenét. Meggyőzően muzsikáltak. Nem feledkezhetünk meg a három Duó előadásáról sem: akár a hegedű (Costin Éva), akár a gordonka (Bozsódi Beáta) Három duójára (Ernani Aguiar), akár a hegedű és brácsa szólására emlékezünk szívesen, nevezetesen Osvaldo Lacerda (1927) Fúga és utójáték darabjára, valamint a hegedű (Tokaji Ágnes) és brácsa (Thurzó Sándor József) Laiana de Oliviera (1987) Szent Antal éjszakái című előadását állíthatnánk példaképpül. Stílusismerettel, technikai biztonsággal és a művek által kifejezett érzelmek felszínre hozásával, meggyőzően muzsikáltak.

Idopont: 2012.07.5. 0:00

Típus: Hangverseny

Megjegyzés: Tuduka Oszkár
A rendezvényen, amelynek művészi vezetője Thurzó Sándor József brácsaművész, három orgonakompozíciót hallgattunk meg Mózer János (Mezőkövesd) művészi tolmácsolásában. Amaral Vieira (1952) zeneszerző és orgonaművész három darabja: a Prológus, a Fúga és a Finálé (op. 193), a Fantázia és a Sinfonietta (op. 318) bemutatóként csendült fel

Mózer János előadásában. Az orgonaművész a hangszínek megválogatásával az orgonahangzás jellegének érvényesítésével képszerűen hozta közel a hol barokkos, hol romantikus hangvételű művek költői szépségét. Játékának érdeme a stílus tisztasága, a szólamok plasztikus megrajzolása és a biztonságos előadásmód. A Varadinum B Vonósnégyes az 1940-ben született Ian Guest (Gesztli János) Galambok, Turbékolások és Harangok című kompozíciójának remimeszcenciákat ébresztő magyaros-népdalos dinamikáját és harmóniáit igen kifejezően mutatta be. A Varadinum A Vonósnégyes pedig Heitor Villa-Lobos (1887–1950) brazil zeneszerző-orgonaművész Ária (Cantilena) című alkotását adta elő. A romantikus hangvételű mű a szerző egyéni stílusával ötvözve szólalt meg. A gordonka (Bozsódi Beáta) nemesen csengő szólója izléses, gondos játékkal felejthetetlen emlékeket ébresztett. A vonósnégyes (Tokaji Ágnes, Costin Éva, Thurzó Sándor József, Marcu Ágnes) érzékenyen, muzikálisan, a mű kívánta hatás megteremtésével kísérte a szólistát. A jól képzett muzikusok kiváló technikai felkészültséggel teremtettek hamisíthatatlan kamarazénét. Meggyőzően muzsikáltak. Nem feledkezhetünk meg a három Duó előadásáról sem: akár a hegedű (Costin Éva), akár a gordonka (Bozsódi Beáta) Három duójára (Ernani Aguiar), akár a hegedű és brácsa szólamára emlékezünk szívesen, nevezetesen Osvaldo Lacerda (1927) Fuga és utójáték darabjára, valamint a hegedű (Tokaji Ágnes) és brácsa (Thurzó Sándor József) Laiana de Oliviera (1987) Szent Antal éjszakái című előadását állíthatnánk példaképpül. Stílusismerettel, technikai biztonsággal és a művek által kifejezett érzelmek felszínre hozásával, meggyőzően muzsikáltak.

Idopont: 2012.07.8. 10:30

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.07.9. 0:00

Típus: Hangverseny

Megjegyzés:

Idopont: 2012.07.10. 4:00

Típus: Hangverseny

Megjegyzés:

Idopont: 2012.07.10. 8:00

Típus: Hangverseny

Megjegyzés:

Idopont: 2012.07.12. 0:00

Típus: Hangverseny

Megjegyzés:

Idopont: 2012.07.14. 0:00

Típus: Hangverseny

Megjegyzés:

Idopont: 2012.07.15. 10:30

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.07.16. 0:00

Típus: Hangverseny

Megjegyzés: Minden Földek, Istent dicséritek! Ujjongjatok és énekeljete! [PRINT](#) [EMAIL](#)

Írta Mozer János / eger.egyhazmegye.hu

szerda, 18 április 2012

Immár kilencedik alkalommal került megrendezésre a Mezőkövesdi Esperesi Kerületben az 1000 éves Egri Főegyházmegyére emlékező „Dicséritek az Urat!” ünnepi kórustalálkozót.

A találkozó negyedik alkalommal kapott otthont a Szent László templomban. Medvegy János kerületi esperes, apát, plébános köszöntötte a résztvevőket és a hallgatóságot, majd megnyitotta a találkozót.

A fellépő kórusok a következők voltak: a mezőkövesdi Jézus Szíve templom férfikara és vegyeskara, Török László kántor-karnagy vezetésével; a mezőszemerei Sarlós Boldogasszony Nőikar és a Szent László Kamarakórus, Mozerné Horga Stefánia tanárnő vezetésével, a Szent István Katolikus Általános Iskola Gyermekkara, Kovácsné Együd Ilona tanárnő vezetésével és vendég énekkarként a hevesi Schola Angelica, Balázs Márta karnagy-asszony és Pusker János kántor-karnagy vezetésével.

A kórusok saját műsoraik után, a találkozó zárásaként Mozer János karnagy vezetésével elénekeltek Halmos László: Hiszek a Szent Szívben című kórusművét. Jövőre a rendezők ott szeretnék megtartani a 10-ik találkozót, ahol az 2004-ben elsőként létrejött: a mezőszemerei Sarlós Boldogasszony műemléktemplomban.

A találkozó létrejöttének körülményei:

2004-ben az Egri Főegyházmegye alapításának 1000 éves évfordulója adta a méltó apropót az évekkel azelőtt abbamaradt rendezvény újrászervezésére. Így a rendezvény neve: „Az 1000 éves Egri Főegyházmegyére emlékező Dicséritek az Urat! Ünnepi Kórustalálkozó”.

A találkozó jellegzetességei:

- A Mezőkövesd Esperesi Kerületben kerül megrendezésre, húsvétvasárnapot követő szombaton, melynek felügyelője a mindenkerületi esperes.
- A találkozó fővédnöke az egri érsek.
- Minden évben más- más énekkar rendezi, az öt működtető egyházközség és annak elöljárója támogatásával.
- Minden alkalommal van egy vendég énekkar a szereplők között, ezáltal építjük és tartjuk fent kapcsolatainkat más kórusokkal, az esperesi kerületen kívüli egyházközségekkel, más keresztény felekezetekkel.
- Közös számot énekelünk, mely általában az aktuális egyházi évhez, vagy a helyszínhez kötődik.
- Emléklapok, emléktárgyak kerülnek átadásra, melyek a rendezvényre emlékeztetnek.
- A koncert után baráti összejövetelen ismerkednek a kórusok egymással.

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

•

Idopont: 2012.07.18. 0:00

Típus: Hangverseny

Megjegyzés:

Idopont: 2012.07.18. 11:00

Típus: Orgona + Énekkar

Megjegyzés:

Idopont: 2012.07.22. 10:30

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.07.23. 0:00

Típus: Hangverseny

Megjegyzés:

Idopont: 2012.07.29. 10:30

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.07.31. 0:00

Típus: Hangverseny

Megjegyzés:

Idopont: 2012.08.5. 10:30

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.08.12. 10:30

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.08.15. 19:45

Típus: Orgona + Énekkar

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.08.19. 10:30

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.08.20. 19:45

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.08.26. 10:30

Típus: Liturgikus orgonajáték

Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.10.6. 18:00

Típus: Orgona + Énekkar

Megjegyzés: Jászberény Jézus Neve...

Szent László énekkar...

Idopont: 2012.10.7. 10:00

Típus: Orgona + Énekkar

Megjegyzés: Jászberény Jézus Neve ...

Idopont: 2012.10.14. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: Schubert : Ave Maria
Kuchars : e-moll Fantázia

Idopont: 2012.10.14. 16:00
Típus: Hangverseny
Megjegyzés: Miskolc énekkarok találkozó

Idopont: 2012.10.21. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: Bach-Gounod : Ave Maria...
Bizet : Agnus Dei...

Idopont: 2012.11.1. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: Albinoni : Adagio

Idopont: 2012.11.4. 11:00
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: Albinoni : Adagio

Idopont: 2012.11.4. 17:00
Típus: Orgona + Énekkar
Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.11.5. 0:00
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés:

Füstölgés és katolicizmus: dohányzó szentek és pápák

2012. 11. 27. 15:52 -

-

Hallott már pőfékelő pápákról, tubákos szentekről, dohánytermesztő szerzetesrendekről, valamint a Só és Dohánykereskedelem Pápai Igazgatóságáról? S hogy számos szentté avatási perben hozták fel a jelölt ellen, hogy dohányzott, sikertelenül? Volt olyan szent, aki arról értekezett, hogy a dohányzás rossz szokása hogyan segítette hozzá hitélete elmélyítéséhez. A dohányzás és a katolicizmus története.

Az első missziós papok számára, akik Kolumbusz nyomán az Újvilágba érkeztek, a bennszülöttek dohányfüstbe burkolóztása valamiképp szentségtöréssel ért fel, azt ugyanis a szentségek kifigurázásaként fogták fel; habár az indiánok a dohányfüstben a láthatatlan lelkekkel való kapcsolatteremtés eszközt látták – írja a dohányzás és a katolicizmus összefonódásának történetét bemutató cikkében a Catholic World Report (a képen XXIII. János pápa cigarettázik, még pápasága előtt).

1575-re már az újvilági szinódusok gyakori témájává vált a probléma, hogy a katolizált bennszülöttek a templomban sem mondtak le a füstölésről, amelyet ráadásul részint incenzálásként és a Szendélék hívásaként fogtak fel. A mexikói püspökök meg is tiltották a templomban való dohányzást szerte Amerikában.

1583-ban egy limai szinódus az „örök kárhozát” terhe mellett megtiltotta a papoknak, hogy a szentmise bemutatása előtt dohányozzanak – a határozat akkurátusan sorra veszi a dohányzás fajtáit, beleértve a dohány rágcslálását és a dohánypor orron keresztül való felszívását – azaz a tubákolást. 1588-ban a bíborosok kollégiuma megerősítette a spanyol újvilági kolóniára vonatkozó tiltást. (Az 1980-as években egyébként egyes katolikus indiánok újra rituális dohányzásba kezdtek a misék előtt Latin-Amerikában.)

A probléma azonban nem maradt meg az Újvilág határain belül, a dohányzás ugyanis gyorsan terjedt az Óvilágban is, papok és egyszerű hívek közt egyaránt – legyen szó füstölésről, rágcslálásról vagy tubákolásról. Alig volt néhány ember, aki a dohányzás káros hatásait, az egészségrombolást, a függőséget, a bűdöset hangsúlyozta volna, sokkal inkább jótékony mivoltára helyezték a hangsúlyt: kellemes mivoltát, azt, hogy megállásra kényszerít, szemlélődésre készítet és közösséget teremt – sőt, a tubákolás esetében pozitív egészségügyi hatásokról beszéltek, minthogy a dohány tisztítja az orrjáratokat.

Kétségtelen, hogy a dohányzás nem csak Új-Spanyolországban, hanem Európán belül is gyorsan terjedt az Egyházban. Olyannyira, hogy liturgikus visszaélésekhez is vezetett, minthogy sok hívő és pap nem volt hajlandó lemondani a dohányzásról a szentmise közben.

Dohányzás a misén

Ez a szélsőséges példa is mutatja, hogy templomi dohányzás egyre súlyosabb problémát okozott, így az egyházi hatóságok egyre többfelé tiltották a liturgia előtti és alatti, néhol pedig a templombeli dohányzást. A papság esetében a szent áldozat bemutatásához szükséges tisztaság miatt is különösen hangsúlyosan merült fel a kérdés: a liturgia közben mind a papnak, a pap kezének és a liturgikus öltözetnek is abszolút tisztának kellett volna lennie.

Így aztán 1642. január 30-án kelt bullájában, a Cum Ecclesiae-ben VIII. Orbán pápa a sevillai katedrális dékánjának kérésére automatikusan beállító kiközösítés (latae sententiae) terhe mellett megtiltotta a sevillai egyházmegye területére vonatkozólag, hogy bárki dohányozzon a templomokban, legyen szó akár pipázásról, akár egész dohánylevelek, vágott dohány vagy pordohány élvezetéről. Az ok a bulla szerint a templomok bekoszolódástól való megvédése volt. A sevillai egyházmegyében olyannyira elterjedt a dohányzás, hogy a hívek, ministránsok, kórustagok, de még a papok is dohányoztak a szentmiseáldozat bemutatása közben is – egyes papok egyenesen az oltár szélére helyezték tubákos dobozukat.

Rómában a bulla magyarázataként terjedt Jób könyvének egyik mondata: „Hulló falevelet akarsz ijesztgetni, kiszáradt pozdorját üldözőbe venni?” (Jób 13,25) Ez aztán több városi legendának adott alapot, például annak, miszerint a pápa úgy, ahogy van, betiltotta a dohányzást, vagy hogy azt hitte volna, hogy a tubákolás fokozott szexuális extázist okoz. Egyesek odáig merészkedtek, hogy azzal vádolták VIII. Orbánt, hogy betiltotta a tüsszentést.

Mindenesetre 1650-ban X. Ince megerősítette elődje rendelkezését, és újra megtiltotta a dohányzást a templomokban, kápolnáknak, a sekrestyében, és külön kitért a Lateráni-bazilika és a Szent Péter-bazilika csarnokára. Ennek részben az volt az oka, hogy igen sok időt és pénzt áldozott ezen csarnokok márvánnyal való díszítésére, s nem szerette volna, ha azt elszínezi a dohány. XI. Ince újfent megerősítette elődjei rendelkezéseit. 1685-ben már arról vitakoztak a teológusok, hogy a bullák ezen kitételeit vajon implicite az egész Egyházra, illetve minden, a templomhoz kapcsolódó épületre vonatkozólag kell-e értelmezni.

XIII. Benedek, aki egyébként maga is hódolt a tubákolás szokásának, újra megtiltotta az oltárnál és a tabernákulumnál való dohányzást, illetve kiközösítés terhe mellett kitiltotta a dohányt az egész Szent Péter-bazilikából, mivel megfigyelte, hogy a hívek jelentős része ki-kiugrik a miséről egy tubákra, ami igencsak zavarta a liturgiát – az azon való elmélyült részvételtől nem is beszélve.

Ekkoriban merült fel az a kérdés is, hogy a dohányzás vajon a bűjt megtörésének számít-e. Liguori Szent Alfonz, maga is nagy tubákos, a gyónóknak írt útmutatásában határozottan a nemmel felel a kérdésre a tubákolás esetében, még abban az esetben is, ha a dohány egy kis része a gyomorba jut, de a dohányrágást sem tartotta problémának – más szerzők is egyetértettek vele, bár hozzátették, hogy ha nagyobb mennyiségű dohány jut a gyomorba, akkor az már a bűjt megszegése.

Pápai tubák és pápai humidor

XIV. Benedek úgyszintén rendszeres tubákos volt. Egyszer, mikor egy szerzetesrend vezetőjét fogadta, meg is kínálta az illetőt tubákkal. A rendfőnök azonban azzal utasította el, hogy nem szokott ily módon vétkezni. A pápa azzal felelt: „ez nem bűn, ha az volna, önnek is volna” – mármint tubákos doboza.

IX. Piusz megrögzött tubákos volt – olyannyira, hogy naponta többször kellett átvennie fehér pápai reverendáját, hiszen a folyamatosan használt dohány pora könnyen elszínezte azt. A pápai tiarát az egyik leghosszabb ideig viselő főpap látogatóit is megkínálta dohányporából. Pontifikátusa alatt egyébként a pápai állam monopóliumot hirdetett a dohánykereskedelemben, 1863-ban pedig felállították a Ső és Dohánykereskedelem Pápai Igazgatóságát, melynek a Trasteverén, a Piazza Mastaión húzták fel a központi épületét, és alá rendelték a dohányipar rendbetételét.

Az olasz egység megteremtése idején Viktor Emmanuel király volt, hogy a pápával tárgyalt, s amikor IX. Piusz meghallotta a számára elfogadhatatlan feltételeket, olyan erővel kopogott az asztalon tubákos dobozával, 1871-ben a pápa felajánlotta arany tubákos dobozát, az oldalán két bárányábrázolással a virágok és lombok közt a lottó főnyereményének, hogy így szerezzon pénzt egyháza számára.

XIII. Leó úgyszintén a tubákolást részesítette előnyben. Pápasága előtt, mikor még Gioacchino Pecciként brüsszeli nuncius volt, gyakran jelent meg a könnyed életet élő fiatal arisztokraták társaságában. Egy vacsorán egy szabadgondolkodó gróf úgy gondolt, megvicceli a nunciust, és odanyújt neki egy tubákos dobozt, amin egy meztelen Vénusz volt látható. A nuncius tiszteletlenül a grófnak a megjegyzéssel adta vissza a dobozát: „Valóban, gyönyörű! Gondolom, a dobozon a grófné látható!” A társaság nevetésben tört ki. Élete vége felé egyébként XIII. Leó nem szívesen tett eleget orvosai tanácsának, miszerint le kell szoknia a tubákról.

X. Szent Piusz tubákolt és szivarozott, még pápai humidora is volt (sőt, elneveztek róla egy szivarmárkát, a képen pedig egy, az ő arcképével díszített szivarosdoboz látható). Fel is hozta ellene az ördög ügyvédje szentté avatási perében, hogy rossz szokása volt a dohányzás. XV. Benedek nem dohányzott, és azt sem szerette, ha mások dohányoznak a jelenlétében. XI. Piusz alkalmanként szivarozott. XII. Piusz nem dohányzott, XXIII. János pedig már a cigarettát részesítette előnyben. VI. Pál sem dohányzott, ahogy I. János Pál sem – habár hirtelen halála után egyesek azt feltételezték, hogy annak oka talán a súlyos dohányzás volt. II. János Pál a nem dohányzó római püspökök sorát gyarapította, XVI. Benedekről viszont az hírlík, hogy nem veti meg a cigarettát – vagy legalábbis egyszer látták, amint elmélyülten járkal a vatikáni kertekben, és Marlborót szív.

Szent füst, vagy inkább füstölő szentek

Miután Marie Thérèse de Lamourous megvizsgálta Avilai Nagy Szent Teréz palástját a karmeliták párizsi kolostorában, azt jegyezte fel: még azokat a kis foltokat is tanulmányozta, amelyek spanyol tubák maradványának tűnnek.

A tubákfüggés fontos kérdés volt Bosco Szent János, Cupertinói Szent József (1603-1663, a repülés, a pilóták és a tanulás védőszentje) és Néri Szent Fülöp boldoggá avatási perében. Az első két szent esetében az ördög ügyvédje azzal érvelt, hogy nem gyakorolhatták hősies fokon az erényeket, hiszen tubákoltak. A cupertinói ügyvédje azonban a József életében vele folytatott, fennmaradt beszélgetésekre hivatkozott, amelyekben azt vallotta, hogy a dohány segített neki tovább fennmaradni éjjel imádkozni, valamint meghosszabbítani a böjtjeit. Fülöp esetében egyesek azt hangoztatták, hogy a teste azért maradt fenn, mert konzerválta a dohány.

A lourdes-i Bernadette Soubirous-nak gyermekkorában az orvos tubákot írt fel az asztma ellen (a tubákos doboza ki is van állítva Lourdes-ban). Később úgy emlékezett, hogy mennyire felháborodott egyik tanára, amikor 16 éves korában tubákot fújt szét a teremben egy óra alatt, és mindenki tüsszögni kezdett. Később, mikor már szerzetesnő volt, egy rekreáció alkalmával elővette tubákos dobozát a nővérek legnagyobb megrökönyödésére. Egyik társa még meg is róta: „Marie-Bernard nővér, téged sosem fognak kanonizálni!” „Miért?” – kérdezte Bernadette. „Mert tubákolsz. Ez a rossz szokás majdnem kizárta (a szentek sorából – a szerk.) Páli Szent Vincét!” „Te, nővér – válaszolt Bernadette – pedig azért leszel kanonizálva, mert nem személyeskedsz!”

Vianney Szent János gyakran órás gyóntatásai közben tubákolt. Pio atya habitusa egyik zsebében tartotta a tubákját, és rendszerint megkínálta vele a látogatókat. Egyik életrajzírója szerint egy onkológiai konferencián Pio atya egy rákról szóló előadás közben odafordult szomszédjához, és megkérdezte: ön dohányzik? Mikor igenlő választ kapott, a kapucinus szerzetes felemelt ujjal figyelmeztette az illetőt: „ez nagyon rossz!”, majd egy másik doktorhoz fordult, és megkérdezte: „van dohányja?”

Jezsuita dohány

A jezsuiták, a ferencesek, augusztiniánusok és a dominikánusok jelentős dohányérdekeltségekkel rendelkeztek a 16-17. századi Közép- és Dél-Amerikában, ahol nagy dohányültetvények voltak. A jezsuitákat a protestánsok és szekuláris ellenfeleik azzal vádolták, hogy mérgezett dohányt hordanak magukkal, és azzal mérgezik meg ellenfeleiket. A CWR cikkírója, John B. Buescher, a vallástudományok doktora gyorsan leszögezi: erre ő nem talált bizonyítékot. De a „jezsuita dohány” fogalom má vált. A jezsuiták Kínában is gyorsan terjesztették a dohányzást, főleg a fővárosban, Pekingben, a Mandzsudinasztia alatt, olyannyira, hogy egy idő után a katolikus konvertitákat „dohányzóknak”, „tubákolóknak” hívták a birodalomban.

A 19. század során azonban a tubákolást egyre inkább felváltotta a szivar és a pipa, majd később a cigaretta. Az irodalmi források szerint a tubák a szegények szokása maradt, valamint egyes konzervatív papoké, akik nem voltak hajlandók átszokni az új módra. William Faber atya, Néri Szent Fülöp papi rendjének tagja 1846-ban azt írta egy levélben, hogy mindenképp látni akarta őt Firenzében a kamalduliak elöljárója, aki épp betegnek fektet dohánnyal teli ágában.

A The Galaxy magazin egy 1870-es számának egy cikke (a címe: Tíz év Rómában) szerint Róma egyik jellegzetes figurája a dohányos dobozzal mászkáló, barna ruhás kapucinus szerzetes. Egy női szerző, And Maud Howe pedig azt írta 1898-ban a The Outlookba, hogy az olaszoknál a régimódiak és az öregek még mindig tubákolnak, amit a papok is szentesítenek. Rómában pedig még olyat is látott, hogy egy pap az oltárnál belecsippantott a tubákjába. James Joyce pedig, amikor Flynn atyát jellemzi a Dublinersben, azt írja, hogy a tubákolás a XX. századra kiment a klerikusi divatból.

1957 szeptemberében XII. Piusz meglátogatta a jezsuiták általános rendi gyűlését, amin megragadta az alkalmat, hogy számos, a világiak számára legitim, de felszínes szokás elhagyására szólítsa fel a Jézus Társaságának tagjait, többek közt megemlítve a „széleskörben elterjedt dohányzást”.

2002-ben pedig II. János Pál kiadta azt a rendelkezést, miszerint tilos a dohányzás a Vatikán területén a valamint a Vatikán ellenőrzése alatt álló helyeken (ami többek közt a pápai nunciatúrákat jelenti) a sokak által látogatott tereken és a munkahelyeken. A tilalom megszegőjét harminc euróra büntethetik.

Magyar Kurír (szg)

Kövesse a Magyar Kurírt a Facebookon is!

© Híreink „Magyar Kurír” forrásmegjelöléssel szabadon felhasználhatók.

Idopont: 2012.11.11. 9:00
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.11.18. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.11.25. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.12.2. 17:00
Típus: Orgona + Énekkar
Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.12.16. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: Handel: Largo

Idopont: 2012.12.24. 23:00
Típus: Hangverseny
Megjegyzés: Bach : Passacaglia B W V 583
Esz-dúr Trió (III-tétel) B W V 525
Robert Führer : 4 Weihnachtliche praeludien
Alexandre Guilmant : Offertoire sur des noels
Gárdonyi : Karácsonyi bölcsődal

Idopont: 2012.12.25. 0:00
Típus: Orgona + Énekkar
Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.12.25. 9:45
Típus: Liturgikus orgonajáték
Megjegyzés: C.M.Widor : Toccata

Idopont: 2012.12.25. 11:00
Típus: Orgona + Énekkar
Megjegyzés: nincs

Idopont: 2012.12.26. 15:30
Típus: Hangverseny
Megjegyzés: Karácsonyi Zenés Áhitat a mezőkövesdi Szent László Kamarakórus és szolistáinak előadásában.

Idopont: 2012.12.31. 0:00
Típus: Hangverseny
Megjegyzés:

Füstölgés és katolicizmus: dohányzó szentek és pápák

2012. 11. 27. 15:52 -

Hallott már pőfékelő pápákról, tubákos szentekről, dohánytermesztő szerzetesrendekről, valamint a Ső és Dohánykereskedelem Pápai Igazgatóságáról? S hogy számos szentté avatási perben hozták fel a jelölt ellen, hogy dohányzott, sikertelenül? Volt olyan szent, aki arról értekezett, hogy a dohányzás rossz szokása hogyan segítette hozzá hitélete elmélyítéséhez. A dohányzás és a katolicizmus története.

Az első missziós papok számára, akik Kolumbusz nyomán az Újvilágba érkeztek, a bennszülöttek dohányfüstbe burkolózása valamiképp szentségtöréssel ért fel, azt ugyanis a szentségek kifigurázásaként fogták fel; habár az indiánok a dohányfüstben a láthatatlan lelkekkel való kapcsolatteremtés eszközt látták – írja a dohányzás és a katolicizmus összefonódásának történetét bemutató cikkében a Catholic World Report (a képen XXIII. János pápa cigarettázik, még pápasága előtt).

1575-re már az újvilági szinódusok gyakori témájává vált a probléma, hogy a katolizált bennszülöttek a templomban sem mondtak le a füstölésről, amelyet ráadásul részint incenzálásként és a Szentlélek hívásaként fogtak fel. A mexikói püspökök meg is tiltották a templomban való dohányzás szerte Amerikában.

1583-ban egy limai szinódus az „örök kárhozat” terhe mellett megtiltotta a papoknak, hogy a szentmise bemutatása előtt dohányozzanak – a határozat akkurátusan sorra veszi a dohányzás fajtáit, beleértve a dohány rágcslálását és a dohánypor orron keresztül való felszívását – azaz a tubakolást. 1588-ban a bíborosok kollégiuma megerősítette a spanyol újvilági kolóniára vonatkozó tiltást. (Az 1980-as években egyébként egyes katolikus indiánok újra rituális dohányzásba kezdtek a misék előtt Latin-Amerikában.)

A probléma azonban nem maradt meg az Újvilág határain belül, a dohányzás ugyanis gyorsan terjedt az Óvilágban is, papok és egyszerű hívek közt egyaránt – legyen szó füstölésről, rágcslálásról vagy tubakolásról. Alig volt néhány ember, aki a dohányzás káros hatásait, az egészségrombolást, a függőséget, a bűdöset hangsúlyozta volna, sokkal inkább jótékony mivoltára helyezték a hangsúlyt: kellemes mivoltát, azt, hogy megállásra kényszerít, szemlélődésre késztet és közösséget teremt – sőt, a tubakolás esetében pozitív egészségügyi hatásokról beszéltek, minthogy a dohány tisztítja az orrjáratokat.

Kétségtelen, hogy a dohányzás nem csak Új-Spanyolországban, hanem Európán belül is gyorsan terjedt az Egyházban. Olyannyira, hogy liturgikus visszaélésekhez is vezetett, minthogy sok hívő és pap nem volt hajlandó lemondani a dohányzásról a szentmise közben.

Dohányzás a misén

Ez a szélsőséges példa is mutatja, hogy templomi dohányzás egyre súlyosabb problémát okozott, így az egyházi hatóságok egyre többfelé tiltották a liturgia előtti és alatti, néhol pedig a templombeli dohányzást. A papság esetében a szent áldozat bemutatásához szükséges tisztaság miatt is különösen hangsúlyosan merült fel a kérdés: a liturgia közben mind a papnak, a pap kezének és a liturgikus öltözetnek is abszolút tisztának kellett volna lennie.

Így aztán 1642. január 30-án kelt bullájában, a Cum Ecclesiae-ben VIII. Orbán pápa a sevillai katedrális dékánjának kérésére automatikusan beálló kiközösítés (latae sententiae) terhe mellett megtiltotta a sevillai egyházmegye területére vonatkozólag, hogy bárki dohányozzon a templomokban, legyen szó akár pipázásról, akár egész dohánylevelek, vágott dohány vagy pordohány élvezetéről. Az ok a bulla szerint a templomok bekoszolódástól való megvédése volt. A sevillai egyházmegyében olyannyira elterjedt a dohányzás, hogy a hívek, ministránsok, kórustagok, de még a papok is dohányoztak a szentmiseáldozat bemutatása közben is – egyes papok egyenesen az oltár szélére helyezték tubákos dobozukat.

Rómában a bulla magyarázataként terjedt Jób könyvének egyik mondata: „Hulló falevelet akarsz ijesztgetni, kiszáradt pozdorját üldözőbe venni?” (Jób 13,25) Ez aztán több városi legendának adott alapot, például annak, miszerint a pápa úgy, ahogy van, betiltotta a dohányzást, vagy hogy azt hitte volna, hogy a tubakolás fokozott szexuális extázist okoz. Egyesek odáig merészkedtek, hogy azzal vádolták VIII. Orbánt, hogy betiltotta a tüszentést.

Mindenesetre 1650-ban X. Ince megerősítette elődje rendelkezését, és újra megtiltotta a dohányzást a templomokban, kápolnában, a sekrestyében, és külön kitért a Lateráni-bazilika és a Szent Péter-bazilika csarnokára. Ennek részben az volt az oka, hogy igen sok időt és pénzt áldozott ezen csarnokok márvánnyal való díszítésére, s nem szerette volna, ha azt elszínezi a dohány. XI. Ince újfent megerősítette elődjei rendelkezéseit. 1685-ben már arról vitakoztak a teológusok, hogy a bullák ezen kitételeit vajon implicite az egész Egyházra, illetve minden, a templomhoz kapcsolódó épületre vonatkozólag kell-e értelmezni.

XIII. Benedek, aki egyébként maga is hódolt a tubakolás szokásának, újra megtiltotta az oltárnál és a tabernákulumnál való dohányzást, illetve kiközösítés terhe mellett kiiltotta a dohányt az egész Szent Péter-bazilikából, mivel megfigyelte, hogy a hívek jelentős része ki-kiugrik a miséről egy tubákra, ami igencsak zavarta a liturgiát – az azon való elmélyült részvételtől nem is beszélve.

Ekkoriban merült fel az a kérdés is, hogy a dohányzás vajon a bűjt megtörésének számít-e. Liguori Szent Alfonz, maga is nagy tubákos, a gyónóknak írt útmutatásában határozottan a nemmel felel a kérdésre a tubakolás esetében, még abban az esetben is, ha a dohány egy kis része a gyomorba jut, de a dohányrágást sem tartotta problémának – más szerzők is egyetértettek vele, bár hozzátették, hogy ha nagyobb mennyiségű dohány jut a gyomorba, akkor az már a bűjt megszegése.

Pápai tubák és pápai humidor

XIV. Benedek úgyszintén rendszeres tubákos volt. Egyszer, mikor egy szerzetesrend vezetőjét fogadta, meg is kínálta az illetőt tubákkal. A rendfőnök azonban azzal utasította el, hogy nem szokott ily módon vétkezni. A pápa azzal felelt: „ez nem bűn, ha az volna, önnek is volna” – mármint tubákos doboza.

IX. Piusz megrögzött tubákos volt – olyannyira, hogy naponta többször kellett átvennie fehér pápai reverendáját, hiszen a folyamatosan használt dohány pora könnyen elszínezte azt. A pápai tiarát az egyik leghosszabb ideig viselő főpap látogatóit is megkínálta dohányporából. Pontifikátusa alatt egyébként a pápai állam monopóliumot hirdetett a dohánykereskedelempre, 1863-ban pedig felállították a Ső és Dohánykereskedelem Pápai Igazgatóságát, melynek a Trasteverén, a Piazza Mastaión húzták fel a központi épületét, és alá rendelték a dohányipar rendbetételét.

Az olasz egység megteremtése idején Viktor Emmanuel király volt, hogy a pápával tárgyalt, s amikor IX. Piusz meghallotta a számára elfogadhatatlan feltételeket, olyan erővel kopogott az asztalon tubákos dobozával, hogy az elrepedt. 1871-ben a pápa felajánlotta arany tubákos dobozát, az oldalán két bárányábrázolással a virágok és lombok közt a lottó főnyereményének, hogy így szerezzen pénzt egyháza számára.

XIII. Leó úgyszintén a tubákolást részesítette előnyben. Pápasága előtt, mikor még Gioacchino Pecciként brüsszeli nuncius volt, gyakran jelent meg a könnyed életet élő fiatal arisztokraták társaságában. Egy vacsorán egy szabadgondolkodó gróf úgy gondolt, megvicceli a nunciust, és odanyújtott neki egy tubákos dobozt, amin egy meztelen Vénusz volt látható. A nuncius tiszteletteljesen azzal a megjegyzéssel adta vissza a dobozkát: „Valóban, gyönyörű! Gondolom, a dobozon a grófné látható!” A társaság nevetésben tört ki. Élete vége felé egyébként XIII. Leó nem szívesen tett eleget orvosai tanácsának, miszerint le kell szoknia a tubákról.

X. Szent Piusz tubákolott és szivarozott, még pápai humidora is volt (sőt, elneveztek róla egy szivar márkát, a képen pedig egy, az ő arcképével díszített szivarosdoboz látható). Fel is hozta ellene az ördög ügyvédje szentté avatási perében, hogy rossz szokása volt a dohányzás. XV. Benedek nem dohányzott, és azt sem szerette, ha mások dohányoznak a jelenlétében. XI. Piusz alkalmanként szivarozott. XII. Piusz nem dohányzott, XXIII. János pedig már a cigarettát részesítette előnyben. VI. Pál sem dohányzott, ahogy I. János Pál sem – habár hirtelen halála után egyesek azt feltételezték, hogy annak oka talán a súlyos dohányzás volt. II. János Pál a nem dohányzó római püspökök sorát gyarapította, XVI. Benedekről viszont az hírlík, hogy nem veti meg a cigarettát – vagy legalábbis egyszer látták, amint elmélyülten járkál a vatikáni kertekben, és Marlborót szív.

Szent füst, vagy inkább füstölő szentek

Miután Marie Thérèse de Lamourous megvizsgálta Avilai Nagy Szent Teréz palástját a karmeliták párizsi kolostorában, azt jegyezte fel: még azokat a kis foltokat is tanulmányozta, amelyek spanyol tubák maradványának tűnnek.

A tubáfüggés fontos kérdés volt Bosco Szent János, Cupertinói Szent József (1603-1663, a repülés, a pilóták és a tanulás védőszentje) és Néri Szent Fülöp boldoggá avatási perében. Az első két szent esetében az ördög ügyvédje azzal érvelt, hogy nem gyakorolhatták hősiessé fokon az erényeket, hiszen tubákoltak. A cupertinói ügyvédje azonban a József életében vele folytatott, fennmaradt beszélgetésekre hivatkozott, amelyekben azt vallotta, hogy a dohány segített neki tovább fennmaradni éjjel imádkozni, valamint meghosszabbítani a börtönét. Fülöp esetében egyesek azt hangoztatták, hogy a teste azért maradt fenn, mert konzerválta a dohányt.

A Lourdes-i Bernadette Soubirous-nak gyermekkorában az orvos tubákolást írt fel az asztma ellen (a tubákos doboz ki is van állítva Lourdes-ban). Később úgy emlékezett, hogy mennyire felháborodott egyik tanára, amikor 16 éves korában tubákolást írt fel a teremben egy óra alatt, és mindenki tüszögni kezdett. Később, mikor már szerzetesnő volt, egy rekreációs alkalmával elővette tubákos dobozát a nővérek legnagyobb megrökönyödésére. Egyik társa még meg is röhögte: „Marie-Bernard nővér, téged sosem fognak kanonizálni!” „Miért?” – kérdezte Bernadette. „Mert tubákolsz. Ez a rossz szokás majdnem kizárta (a szentek sorából – a szerk.) Páli Szent Vincét!” „Te, nővér – válaszolt Bernadette – pedig azért leszel kanonizálva, mert nem személyeskedsz!”

Vianney Szent János gyakran órás gyóntatásai közben tubákolott. Pio atya habitusa egyik zsebében tartotta a tubájkáját, és rendszerint megkínálta vele a látogatókat. Egyik életrajzírója szerint egy onkológiai konferencián Pio atya egy rákról szóló előadás közben odafordult szomszédjához, és megkérdezte: ön dohányzik? Mikor igenlő választ kapott, a kapucinus szerzetes felemelt ujjal figyelmeztette az illetőt: „ez nagyon rossz!”, majd egy másik doktorhoz fordult, és megkérdezte: „van dohányja?”

Jezsuita dohány

A jezsuiták, a ferencesek, augusztiniánusok és a dominikánusok jelentős dohányérdekeltségekkel rendelkeztek a 16-17. századi Közép- és Dél-Amerikában, ahol nagy dohányültetvények voltak. A jezsuitákat a protestánsok és szekuláris ellenfeleik azzal vádolták, hogy mérgezett dohányt hordanak magukkal, és azzal mérgezik meg ellenfeleiket. A CWR cikkírója, John B. Buescher, a vallástudományok doktora gyorsan leszögezi: erre ő nem talál bizonyítékot. De a „jezsuita dohány” fogalommmá vált. A jezsuiták Kínában is gyorsan terjesztették a dohányzást, főleg a fővárosban, Pekingben, a Mandzsú-dinasztia alatt, olyannyira, hogy egy idő után a katolikus konvertitákat „dohányzóknak”, „tubákolóknak” hívták a birodalomban.

A 19. század során azonban a tubákolást egyre inkább felváltotta a szivar és a pipa, majd később a cigaretta. Az irodalmi források szerint a tubák a szegények szokása maradt, valamint egyes konzervatív papoké, akik nem voltak hajlandók átszokni az új módra. William Faber atya, Néri Szent Fülöp papi rendjének tagja 1846-ban azt írta egy levélben, hogy mindenképp látni akarta őt Firenzében a kamalduliak előjáróját, aki épp betegnek feküdt dohányossal teljében.

A The Galaxy magazin egy 1870-es számának egy cikke (a címe: Tíz év Rómában) szerint Róma egyik jellegzetes figurája a dohányos dobozzal mászkáló, barna ruhás kapucinus szerzetes. Egy női szerző, And Maud Howe pedig azt írta a 1898-ban a The Outlookba, hogy az olaszoknál a régimódiak és az öregek még mindig tubákolnak, amit a papok is szentesítenek. Rómában pedig még olyat is látott, hogy egy pap az oltárnál belesippantott a tubákjába. James Joyce pedig, amikor Flynn atyát jellemzi a Dublinersben, azt írja, hogy a tubákolás a XX. századra kiment a klerikusi divatból.

1957 szeptemberében XII. Piusz meglátogatta a jezsuiták általános rendi gyűlését, amin megragadta az alkalmat, hogy számos, a világiak számára legítim, de felszínes szokás elhagyására szólítsa fel a Jézus Társaságának tagjait, többek közt megemlítve a „széleskörben elterjedt dohányzást”.

2002-ben pedig II. János Pál kiadta azt a rendelkezést, miszerint tilos a dohányzás a Vatikán területén a valamint a Vatikán ellenőrzése alatt álló helyeken (ami többek közt a pápai nunciatúrákat jelenti) a sokak által látogatott tereken és a munkahelyeken. A tilalom megszegőjét harminc euróra büntethetik.

Magyar Kurír (szg)

Kövesse a Magyar Kurírt a Facebookon is!

© Híreink „Magyar Kurír” forrásmegjelöléssel szabadon felhasználhatók.
